

Mellem levende og døde

DANIEL SEBASTIAN LARSEN

daniel.s.larsen@jp.dk

» Jeg har læst alle dine bøger, og jeg er meget interesseret i efterlivet. Jeg vil gerne kunne tage på besøg der – der er nogle mennesker, jeg gerne vil møde,« siger en af deltagerne.

»I mine drømme har jeg talt med døde mennesker, og jeg vil gerne lære mere om det. Jeg har haft lange samtaler med Beethoven og Hitler. Bagefter har jeg læst bøger, der bekræftede de ting, de havde fortalt mig om dem selv,« siger en anden.

Vi er til workshop med den amerikanske "efterlivsudforsker" Bruce Moen, og de ovenstående udsagn stammer fra nogle af de deltagere, der indledningsvis bliver bedt om at beskrive, hvorfor de er mødt op. I et kursuslokale i København sidder de tolv fremmødte i en halvcirkel rundt om Bruce Moen – hvor mange døde, der er til stede i lokalet, er ikke til at sige.

Det handler om fantasi

Oprindeligt har Bruce Moen brugt en stor del af sit liv som ingeniør. I dag skriver han bøger om sine rejser i efterlivet. Forlaget Uforklarbar, der udgiver

hans bøger i Danmark, har inviteret ham til København for at afholde en af sine workshops, hvor deltagerne selv skal lære at rejse til efterlivet og tale med de døde.

»Noget af det første, jeg siger til en workshop, er "I skal ikke tro på et ord af det, jeg siger". For det eneste, der skal have lov til at ændre folks opfattelse af tingene, skal være deres egne direkte oplevelser,« fortæller Bruce Moen.

Af samme grund ønsker han ikke at forsøge at demonstrere sine evner over for avisens læsere.

Bruce Moen er 61 år, høj, solbrændt og hvidskægget. Han er iført en lilla T-shirt med et påtrykt citat af Albert Einstein. "Fantasi er vigtigere end viden," står der på den. Og netop fantasien er et vigtigt element i den teknik, som Bruce Moen underviser i.

Ved at forestille dig en afdød person, kan du med den rette teknik gå fra fantasi til virkelig kommunikation med den afdøde, fortæller han.

»Fantasien er den sans, vi bruger til at opfatte tingene i den virkelighed, hvor de døde mennesker er,« mener Bruce Moen.

På tredjedagen af workshoppen indtræder klimaks, hvor deltagerne skal forsøge at rejse til efterlivet og kommunikere med de sjæle, der befinder sig der. Indtil da står den blandt andet på afslapningsøvelser og nogle indledende teknikker til at udvide bevidstheden.

Stemmer i hovedet

Bruce Moen sidder med

lukkede øjne i centrum af deltager-halvcirklen. Han guider sine tilhørere igennem en øvelse, hvor de sammen visualise-

St
en
de
ud
læ

rer,
ener
dersi
drive
krop
som
topp
Kon
lille
kom
med
Bru
ge o
me
ler,
mæ
D
se
mar
ban
mo
stø
M
to
ho
kvi
kor
me
ser
Kv
on

midt i d
fører en
son, de
det ånde
selv.
Andre

Spirituel: Puls var med, da en gruppe danskere mødte den amerikanske efterlivs-udforsker Bruce Moen for at lære at tale med de døde.

rer, at store mængder energi samler sig på undersiden af deres fødder, driver igennem deres kroppe og til sidst står op som en søjle af energi fra toppen af deres hoveder. Koncentrationen i det lille kursuslokale er komplet. Alle sidder med lukkede øjne, mens Bruce Moens dybe, rolige og monotone stemme igen og igen fortæller, hvordan de skal mærke energien.

Den eneste forstyrrelse er en rengøringsmand, der af og til banker sin støvsuger mod panelerne i et tilstødende lokale.

Midt i øvelsen, bare to timer inde i workshoppen, oplever en kvinde som den første kontakt. En klar stemme dukker under øvelsen op i hendes hoved. Kvinden er ikke i tvivl om, at hun lige der,

midt i det lille kursuslokale, fører en samtale med en person, der befinder sig på et andet åndeligt plan end hende selv.

Andre af de tilstedeværen-

de giver udtryk for at være mere skeptiske. Bruce Moen har også haft sin tvivl. Det har været en lang og glidende overgang, før han helt og holdent accepterede sine oplevelser med afdøde mennesker som værende virkelige.

»Jeg har været overbevist om, at det bare var noget, jeg fandt på. Men til sidst blev jeg nødt til at indrømme over for mig selv, at når folk dør, fortsætter de med at eksistere et andet sted. Og det andet sted kan man rejse til og udforske. Da jeg først var blevet overbevist om det, ændrede det mit liv. Jeg følte ikke længere, at jeg havde travlt med at nå alting, for jeg fandt ud af, at jeg havde uendelig meget tid,« fortæller Bruce Moen.

Truet på sit fysiske liv

Selv om han ikke længere selv tvivler på sine oplevelser, stiller mange andre sig yderst tvivlende over for ham.

De fleste mener, at han er vanvittig, at han hører hjemme på en psykiatrisk afdeling, at hans fantasi har taget magten fra ham.

Det

fortæller han selv.

Andre igen mener, at han er ond – at han er besat.

»Mange religiøse mener, at det er djæveln, der har erobret min sjæl, og at jeg vil brænde i helvede for evigt,« fortæller Bruce Moen med et smil og en let rysten på hovedet.

Hans mine bliver mere alvorlig, da han kort efter fortæller, at han gennem årene også har modtaget mange dødstrusler på grund af sin overbevisning. Typisk fra folk, der mente, at hans workshops ledte andre direkte i djævelsk fordærv. Men trods de mange trusler er han ikke bange for døden.

»Det er ikke noget, jeg frygter. Jeg ser min levetid som en ferie fra evigheden, og døden bliver slutningen på min ferie. Og på et eller andet senere tidspunkt vælger jeg formentlig at tage en til ferie fra evigheden, og så vil jeg dukke op i den fysiske virkelighed igen – enten denne her eller en anden,« afslutter Bruce Moen.

Da Bruce Moen indså, at han var i stå, brød hans verden sammen, og han brød op igen. I dag sætter den tidligere ingeniør sig ned og lærer gladelig fra sig.

Fotos: Valdemar Jørgensen

Da Bruce Moen indså, at han var i stand til at tale med døde, brød hans verden sammen, og han blev desillusioneret og deprimeret. I dag sætter den tidligere ingeniør stor pris på sine særlige evner og lærer gladelig fra sig.

Fotos: Valdemar Jørgensen

I alt tolv deltagere er mødt op for at lære mere om at kommunikere med afdøde sjæle.

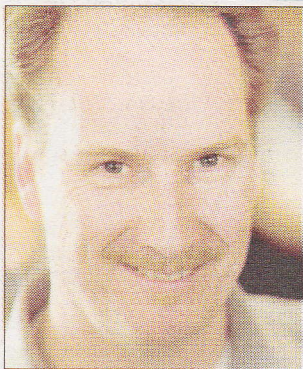
VOX POP

På jagt efter svar

DANIEL SEBASTIAN LARSEN

daniel.s.larsen@jp.dk

Workshoppen med Bruce Moen koster 1.800 kr. for tre dage eller 3.000 kr. for fem dage. Men hvorfor vælger nogle at bruge tid og penge på at lære at tale med døde mennesker? Tre af deltagerne svarer her.

Elvin Holluf, Vanløse:

» Som 17-årig havde jeg min første ud af kroppen-oplevelse. Det lærte mig, at krop er en ting, og sjæl og bevidsthed en anden. Det har tændt mig lige siden, så jeg er her for at udvide min bevidsthed endnu mere. I det ligger der også et ønske om et blive et bedre menneske, for dybest set handler det også om at hjælpe andre. Det er en måde til at komme tættere på andre mennesker og på mig selv.«

HOVEDPUNKTER

■ Den amerikanske efterlivs-udforsker Bruce Moen har været i København for at lære en gruppe danskere at kommunikere med afdøde mennesker.

■ Han beskriver sig selv som et evigt væsen, der lige nu er

Gunther Strube, bosiddende i Spanien efter 34 år i Danmark:

» Det handler om at prøve at forstå, hvem jeg selv er. Jeg tager på de her rejser ind i efterlivet for at få indsigt i det spørgsmål. De kan bruges til at stille min nysgerrighed, og samtidig kan jeg også bruge det til at hjælpe andre.«

Som eksempel på, hvordan hans kommunikation med afdøde kan hjælpe andre, fortæller Gunther Strube en historie om, hvordan han for nogle år siden trøstede en kollega og hele dennes familie ved at tage til efterlivet og sikre sig, at kollegaens nyligt afdøde far havde det godt der.

»Jeg har altid haft svært ved at acceptere den virkelighed, som bliver presset ned over os som en ultimativ sandhed. Jeg har svært ved at se den som hele billedet.«

Stine Bruun, Græsted:

» Når jeg møder folk, ved jeg tit noget om dem, selv om jeg ikke kender dem. Jeg får bare en fornemmelse, og så kan jeg måske fortælle, hvordan de er vokset op. Jeg har altid haft et ønske om at vide, hvordan alting hænger sammen.

Hvis man præsenterer mig for en "sandhed", går jeg altid ind og piller ved den og dissekerer den.«

Som barn kunne Stine Bruun ikke lade være med at skille små tekniske tingene fra hinanden, fortæller hun. Hun følte en stor trang til at se og forstå, hvordan de fungerede.

»Det her er meget det samme. Jeg vil gerne ind og rode ved livsforståelsen og søge sandheden om den livskraft, der får det hele til at køre rundt. Men det er meget tabu. Det er ikke noget, jeg taler højt om på arbejdspladsen.«